

Nr 370.

Av herr Jönsson i Rosshol m. fl., *angående utredning om viss om-
läggning av den lägre skogsskoleundervisningen.*

Intresset för skogsvården, d. v. s. ett på lång sikt bättre ekonomiskt utnyttjande av skogsmarken, har under de senaste decennierna och i all synnerhet under de senaste åren i hög grad stärkts. De flesta skogsägarna äro i motsats till vad tidigare varit fallet numera införstådda med att gällande skogslagar och skogsvårdsstyrelsernas övervakande av lagarnas efterlevnad icke är ett onödigt förmynderi utan fastmera en hjälp för de enskilda skogsägarna att på lång sikt höja avkastningen av skogskapitalet.

Sakkunnigt biträde för utstämpling av skog t. ex. anlitas numera alltid även i fråga om relativt små skogsuttag. Det ökade intresset för kulturåtgärder å skogsmarken till befrämjande av en framtida skogsbörd kommer säkerligen att medföra, att dylika åtgärder vid en framtida lättnad av arbetskraftstillgången komma att få en mycket stor omfattning.

Skogsvårdsstyrelsernas kloka och målmedvetna arbete samt trägna upplysningsverksamhet ha varit befruktande och vägledande för framtida utveckling. Det ökade antalet lärotimmar i teoretisk och praktisk skogsvård vid lantmannaskolorna, skogsägarorganisationernas, S. L. U:s och J. U. F:s skogsexkursioner och tävlingar i skogsstämplingar m. m., oftast med biträde av skogsvårdsstyrelserna, ha populariserat och befrämjat skogsvården.

I samma mån som ett ökat intresse för en ur såväl den enskilde skogsägarens som ur allmän synpunkt önskvärd skogsvård framträder, i samma mån ökas behovet av förrättningsmän med tillfredsställande praktisk och teoretisk utbildning, som kunna bistå vid och leda dessa skogsvårdsarbeten.

Med förbigående i detta sammanhang av frågan om den högre skogsutbildningen, som nyligen varit föremål för utredning, är det säkerligen angeläget och välmotiverat att frågan angående den s. k. lägre skogsundervisningen vid våra skogsskolor blir föremål för statsmakternas uppmärksamhet. Utan att på något sätt ifrågasätta den lägre skogstjänstemannakårens duglighet och kunnighet kan man med fog ifrågasätta, om de hittillsvarande resurserna för meddelande av denna utbildning äro tillfyllest. Tillämpningen av skogsvetenskapens undan för undan framkomna rön och erfarenheter i praktisk skogsvårdsverksamhet, som oftast faller på den lägre skogspersonalen att ganska självständigt verkställa, kräver ett större mått av kunnande än vad som tidigare förutsatts.

Frågan sålunda om möjligheten att bibringa skogsskoleeleverna den nödiga teoretiska utbildningen utan att äventyra den praktiska vid en 1-årig

skogsskolekurs sammanhänger med dels elevernas förkunskaper vid inträdet i skogsskolan, dels på huru tiden utnyttjats och avvägts mellan praktisk och teoretisk utbildning under kursen. Att som hittills i icke ringa utsträckning utnyttja elevernas skoltid för utförande av löpande undervisningen ovidkommande göromål vid skolorna kan ej anses vara rationellt.

I fråga om elevernas förutbildning för vinnande av inträde vid skogsskola måste nog den praktiska erfarenheten i alla förekommande skogsarbeten som hittills tillmätas den största betydelse. Däremot kan man ifrågasätta, om inte kravet på att vederbörande sökande skall hava genomgått kolarskola kan anses otidsenligt. En fyra à fem månaders kurs med syfte att ge såväl elementära teoretiska kunskaper som en viss förmanskompetens som ett komplement till förut antydda mångsidiga skogspraktik skulle säkerligen visa sig vara lämpligare förutbildning än kolarskolan.

Dessa frågor jämte frågan angående ev. förändring beträffande tillsynsmyndighet för skogsskolorna samt jämväl även frågan om lämpligheten av att de högskoleutbildade skogsskolelärarna samtidigt med undervisningen skola tjänstgöra som revirförvaltare borde även prövas.

Med återopande av anförda synpunkter hemställles,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en allsidig utredning beträffande den lägre skogsskoleundervisningens omläggning till att bättre motsvara tidens krav.

Stockholm den 23 januari 1948.

Nils Jönsson
i Rosshol.

G. Hedlund.

Arvid Jonsson
i Skedsbygd.
